

Uchwała Komisji Habilitacyjnej z dnia 28 czerwca 2017 r.
w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
dr. Michałowi Błażejowi Ponczkowi

Uchwała Komisji Habilitacyjnej powołanej w dniu 8 maja 2017 r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 18a ust. 5 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.) w sprawie **przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego doktora Michała Błażeja Ponczka, wszczętego w dniu 20 lutego 2017 r. w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biochemia.**

§ 1

Komisja, działając zgodnie z ww. ustawą, w oparciu o rozporządzenie MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586) i stosując kryteria zawarte w Rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. z 2011 r., poz. 1165), na posiedzeniu w formie wideokonferencji w dniu 28 czerwca 2017 r., w którym uczestniczyli wszyscy członkowie Komisji, w głosowaniu jawnym, jednogłośnie podjęła uchwałę **popierającą wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia dr. Michałowi Błażejowi Ponczkowi.**

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego

1. Prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz - przewodnicząca Komisji..... *W. Jarmuszkiewicz*
2. Dr hab. Anita Krokosz – sekretarz Komisji..... *Anita Krokosz*
3. Prof. dr hab. Jacek Otlewski – recenzent..... *Jacek Otlewski*
4. Prof. dr hab. Krzysztof Rolka – recenzent..... *Krzysztof Rolka*
5. Prof. dr hab. Krzysztof Gwoździński – recenzent..... *Krzysztof Gwoździński*
6. Dr hab. Ewa Sierko – członek Komisji..... *Ewa Sierko*
7. Dr hab. Anna Krześlak – członek Komisji..... *Anna Krześlak*

Załącznik nr 1

Uzasadnienie do Uchwały Komisji Habilitacyjnej podjętej w dniu 28 czerwca 2017 r. w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie dr. Michałowi Błażewi Ponczkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biochemia

1. Przebieg postępowania habilitacyjnego

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów 20 lutego 2017 r. wszczęła postępowanie habilitacyjne dr. Michała B. Ponczka i w dniu 8 maja 2017 r. powołała Komisję Habilitacyjną w składzie: Przewodnicząca Komisji - prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz – Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Sekretarz Komisji - dr hab. Anita Krokosz - Uniwersytet Łódzki (UŁ), Recenzent - prof. dr hab. Jacek Otlewski – Uniwersytet Wrocławski, Recenzent – prof. dr hab. Krzysztof Rolka – Uniwersytet Gdański, Recenzent - prof. dr hab. Krzysztof Gwoździński - UŁ, Członek Komisji – dr hab. Ewa Sierko – Uniwersytet Medyczny w Białymstoku, Członek Komisji – dr hab. Anna Krześlak – UŁ. Zgodnie z art. 18a ust. 7 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. z późniejszymi zmianami, opracowano harmonogram postępowania habilitacyjnego. Wszyscy Recenzenci przesłali swoje opinie Dziekanowi Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska UŁ do dnia 19 czerwca 2017 r. Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej zwołano na 28 czerwca 2017 r. w formie wideokonferencji.

Komisja Habilitacyjna zapoznała się ze wszystkimi dokumentami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. Michała B. Ponczka przygotowanymi przez Habilitanta (autoreferatem przedstawiającym dorobek i osiągnięcia naukowe wraz z wykazem i kopiami publikacji stanowiącymi główne osiągnięcia naukowe Habilitanta; wykazem osiągnięć naukowych, dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki; oświadczeniami współautorów publikacji stanowiących główne osiągnięcia Habilitanta z określeniem ich indywidualnego wkładu pracy; kopią dyplomu i wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska UŁ) oraz recenzjami przygotowanymi przez powołanych Recenzentów.

Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.) oraz przepisami szczegółowymi zawartymi w rozporządzeniu MNiSW z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016 r., poz. 1586) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń. Wszystkie recenzje są pozytywne i kończą się poparciem wniosku o nadanie dr. Michałowi B. Ponczkowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biochemia.

2. Sylwetka naukowa Habilitanta

Dr Michał B. Ponczek uzyskał tytuł magistra biologii w specjalności biochemia w 2003 roku na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska UŁ. Następnie został słuchaczem Stacjonarnego Studium Doktoranckiego Biochemiczno-Biofizycznego UŁ, co zaowocowało uzyskaniem stopnia doktora nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia w 2007 r. na podstawie rozprawy doktorskiej „Zmiany aktywności koagulacyjnej fibrynogenu wywołane reaktywnymi formami azotu i tlenu”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Barbary Wachowicz. W tym samym roku (2007) dr Ponczek uzyskał dyplom ukończenia studiów podyplomowych z informatyki na Wydziale Matematyki i Informatyki UŁ. Z dniem 1 grudnia 2007 r. został zatrudniony w Katedrze Biochemii Ogólnej na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska UŁ na stanowisku adiunkta, na którym pracuje do chwili obecnej.

W 2008 r. Habilitant odbył 3-miesięczny staż naukowy na Uniwersytecie Kalifornijskim San Diego (UCSD), La Jolla, USA, w ramach stypendium Europejskiej Organizacji Biologii Molekularnej w laboratorium Prof. Russella Doolittle'a.

3. Ocena osiągnięcia naukowego

Na osiągnięcie naukowe zatytułowane „Zastosowanie metod bioinformatyki i chemii obliczeniowej w badaniu ewolucji i procesów biochemicznych proteaz serynowych krzepnięcia krwi i fibrynolizy” składa się pięć oryginalnych prac doświadczalnych, opublikowanych w latach 2008-2016 uzupełnionych trzema pracami przeglądowymi z lat 2010-2013. Wszystkie prace doświadczalne ukazały się w czasopiśmie znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports (JCR)*, tj. dwie prace w *International Journal of Biological Macromolecules* (IF 3,138, pkt. MNiSW 35), po jednej pracy w *Journal of Thrombosis Haemostasis* (IF 6,291, pkt. MNiSW 40), *Journal of Molecular Evolution* (IF 2,145, pkt. MNiSW 15) i *Crystal Growth & Design* (IF 4,891, pkt. MNiSW 35). Prace przeglądowe ukazały się w czasopiśmie polskich z listy B MNiSW o punktacji od 5 do 12 pkt. Sumaryczny IF czasopism, w których ukazały się wymienione prace wynosi 19,14, a całkowita liczba punktów MNiSW wynosi 186, z czego 26 punktów za prace przeglądowe. Wchodzące w skład osiągnięcia naukowego prace dr. Ponczka cytowane były 54 razy (bez autocytowań, luty 2017).

W trzech z pięciu prac doświadczalnych Habilitant jest pierwszym lub jedynym autorem. W pozostałych, drugim z trzech i trzecim z pięciu autorów. Natomiast we wszystkich pracach przeglądowych jest jedynym lub pierwszym z dwóch autorów. Swoją rolę w pracach wieloautorskich Habilitant określił na 25-90%. Jak zauważa recenzent, prof. Jacek Otlewski „oświadczenia współautorów publikacji wskazują na istotną rolę habilitanta w powstaniu publikacji”. Kolejny z recenzentów, prof. Krzysztof Gwoździński stwierdza, że po zapoznaniu się z oświadczeniami współautorów nie ma wątpliwości co do dominującego wkładu dr. Ponczka w powstanie prac składających się na osiągnięcie naukowe zgłoszone do postępowania habilitacyjnego.

Zdaniem prof. Otlewskiego „publikacje eksperymentalne będące podstawą osiągnięcia naukowego ukazały się w czasopiśmie, które mogą być uznane za bardzo dobre lub dobre”. Recenzent, prof. Krzysztof Rolka dodaje, że „ocenę recepcji prac obniża fakt, iż na jedną z prac przypada ponad 86% cytowań”. Podobnego zdania jest prof. Otlewski, który pisze, że „najlepsza, moim zdaniem, z tych publikacji opublikowana w *J. Thromb. Haemostasis* była cytowana 48 razy, ale aż cztery publikacje nie były cytowane w ogóle”.

Problematyka badań zawartych w publikacjach stanowiących osiągnięcie naukowe obejmuje różne powiązane ze sobą zagadnienia. W dwóch pierwszych pracach wchodzących w skład rozprawy Habilitant zajmował się ewolucją układu krzepnięcia krwi z zastosowaniem metod bioinformatycznych. Wykazał m.in. brak czynnika XI u ptaków, płazów i ryb, charakterystycznego dla ssaków. Prace te zdaniem prof. Otlewskiego i prof. Rolki są najbardziej cenne ze wszystkich prac wskazanych jako osiągnięcie. Prof. Rolka sądzi, że lektura pracy w *Journal of Molecular Evolution* nie pozostawia wątpliwości, że „Kandydat bardzo efektywnie wykorzystał krótkoterminowy staż podoktorski [w Uniwersytecie Kalifornijskim San Diego, La Jolla (USA)]. Opanował bioinformatyczne metody analizy genomu, co w powiązaniu z gruntowną wiedzą na temat białek hemostazy, umożliwia Habilitantowi prowadzenie samodzielnych badań. Uzyskane wyniki bez wątpienia wnoszą istotny wkład w poznanie ewolucji szlaku krzepnięcia krwi i fibrynolizy. Szkoda, że Kandydat nie planuje w tym kierunku dalszych badań”. Prof. Otlewski uważa, że „prace zamieszczone w *J. Thromb. Haemostasis* oraz *J. Mol. Evol.* są na tyle istotne, że spełniają wymogi określone w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki”. Pozostałe publikacje, a szczególnie trzy prace przeglądowe, uważa za mało istotne. Prof. Rolka stwierdza w swojej recenzji, że „cennym uzupełnieniem badań

własnych Kandydata są trzy prace przeglądowe, w których prezentuje współczesny stan wiedzy na temat ewolucji układu hemostazy. Żałuje tylko, że „niestety, żadna z tych prac nie ukazała się w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym”.

Kolejne dwie prace doświadczalne cyklu dotyczą stresu oksydacyjnego i nitracyjnego w układzie hemostazy, a ostatnia dotyczy syntezy pochodnych kumaryny i badania ich struktury.

Zdaniem prof. Rolki „lektura prac cyklu habilitacyjnego dowodzi, że Kandydat uczestniczył w wielu ciekawych badaniach obejmujących analizę ewolucji szlaku krzepnięcia krwi, poszukiwania inhibitorów jego czynników oraz wpływu stresu oksydacyjnego na hemostazę. Uzyskane wyniki to efekt współpracy Habilitanta z kilkoma grupami badawczymi. Badania mają charakter interdyscyplinarny, co dodatkowo podnosi ich walor”. Umiejętność włączenia się w problematykę badawczą innych grup prof. Rolka ocenia jako mocną stronę Habilitanta. Pewien niepokój Recenzenta budzi fakt, iż „dotychczasowa problematyka badawcza Kandydata związana jest z jedną grupą związków – białkami hemostazy. Także Jego plany badacze stanowią kontynuację dotychczasowych. Dla harmonijnego rozwoju naukowego dobrze jest, na pewnym etapie takim jak awans naukowy, zmienić lub wyraźnie poszerzyć zainteresowania badacze”.

Podsumowując, najważniejsze osiągnięcia naukowe przedstawione w pracach stanowiących podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego to:

- (i) wykazanie, że wewnątrzpochodny szlak krzepnięcia krwi jest charakterystyczny wyłącznie dla ssaków. Kluczową proteazą serynową dla wykształcenia mechanizmu krzepnięcia krwi przez kontakt jest czynnik XI, który może być dobrym celem dla terapii przeciwzakrzepowych u człowieka (Ponczek i in., *J Thromb Haemost*, 2008);
- (ii) wykazanie, że u wtóroustych, półstrunowców i u szkarłupni występują domeny białkowe wykazujące homologię z proteazami kaskady krzepnięcia i fibrynolizy (Ponczek i in., *J Mol Evol*, 2012);
- (iii) udowodnienie, że stres nitracyjny prowadzi do nitrowania Tyr czynnika XI i plazminogenu co zaburza szlak krzepnięcia krwi i może prowadzić do zakrzepic (Kolodziejczyk-Czapas, Ponczek, Nowak, *Int J Biol Macromol*, 2015; Ponczek, *Int J Biol Macromol*, 2016);
- (iv) scharakteryzowanie nowych pochodnych kumaryny, związków o potencjalnych właściwościach przeciwzakrzepowych (Kasperkiewicz, Malecka, Ponczek i in., *Cryst Growth Des*, 2016).

W trakcie posiedzenia Recenzenci podtrzymali swoje zdanie dotyczące pozytywnej oceny osiągnięcia naukowego Habilitanta. Podczas dyskusji prof. Otlewski stwierdził, że prace przeglądowe ujęte w osiągnięciu są napisane po polsku i opublikowane w lokalnych czasopismach, więc uważa je za dużo mniej wartościowe. Natomiast wśród prac eksperymentalnych najważniejsza jest praca przygotowana w laboratorium prof. Doolittle w USA, eksperta w dziedzinie ewolucji białek. Praca ta jest nieźle cytowana (48 razy) i tę pracę prof. Otlewski uważa za najważniejszą, decydującą o pozytywnej ocenie osiągnięcia. Drugą pracę z *JMol Evol* z 2012 r. również prof. Otlewski ocenia bardzo pozytywnie. Natomiast część dotycząca stresu nitracyjnego towarzyszącego chorobom krążenia na funkcje proteaz serynowych ocenia niżej. Podsumowując, „ocena osiągnięcia jest pozytywna, przy czym nie jest to doniosłe osiągnięcie naukowe”. Prof. Otlewski podkreślił, że za duży plus uważa ukończenie przez Habilitanta studiów podyplomowych z informatyki, co wyraźnie poszerzyło Jego warsztat badawczy. Recenzent ma zastrzeżenia co do małej cytowalności prac Habilitanta (oprócz jednej pracy).

Prof. Rolka powiedział, że jego opinia w dużej mierze jest zbieżna z opinią prof. Otlewskiego. Do oceny osiągnięcia wziął pod uwagę 5 prac doświadczalnych, natomiast 3 prace przeglądowe traktuje jako uzupełnienie dorobku naukowego, a nie samo osiągnięcie naukowe. Najistotniejszym osiągnięciem jest analiza bioinformatyczna jakiej dokonał Habilitant i dwie prace tego dotyczące wybijają się z wszystkich prac osiągnięcia. Zdaniem

prof. Rolki osiągnięcie naukowe Kandydata spełnia kryteria i warunki Ustawy, ale również poziom merytoryczny. Dlatego konkluzja jest pozytywna, ale nie entuzjastyczna w tej części wniosku.

Prof. Gwoździński przyłączył się do uwag przedmówców. Powiedział, że 5 prac doświadczalnych wchodzących w skład osiągnięcia zostało opublikowanych w dobrych czasopismach o IF od 2,1 do 6,3. Jak zostało wcześniej zaznaczone, najlepszą pracą i najlepiej cytowaną jest praca opublikowana po 3-miesięcznym pobycie w USA. Cytowalność pozostałych prac nie jest może zbyt wysoka, ale zostały one opublikowane w dobrych czasopismach, a sumaryczny IF przekracza 19, co jest dobrym osiągnięciem. Prace przeglądowe wchodzące w skład osiągnięcia uzupełniają je, rozszerzając zainteresowania naukowe Habilitanta. Prof. Gwoździński podkreślił, że cały dorobek został znacznie powiększony po uzyskaniu stopnia doktora, co świadczy, że Habilitant aktywnie brał udział w prowadzeniu badań i pisaniu publikacji, co nie zawsze idzie w parze. Wynikiem tego jest dobra, ogólna liczba cytowań bez autocytowań wynosząca 285 i indeks H równy 10.

Członek Komisji, dr hab. Ewa Sierko, zgodziła się z opiniami Recenzentów, podkreśliła duże znaczenie stażu zagranicznego dr. Ponczka w laboratorium prof. Doolittle, który przełożył się bezpośrednio na najlepszą pracę Habilitanta. Dr hab. Sierko podkreśliła także, że całkowity indeks H wynoszący 10 jest bardzo przyzwoity, co wskazuje na wiele wartościowych prac Habilitanta. Odnośnie prac przeglądowych, dr hab. Sierko dodała, że niektóre Rady Wydziału wymagają, aby w osiągnięciu zamieścić również prace pogładowe, które wskazują na znajomość przez Habilitanta tematyki w danej dziedzinie.

Członek Komisji, dr hab. Anna Krześlak, pozytywnie oceniła osiągnięcie naukowe dr. Ponczka, które jak zaznaczyła, choć niejednorodne jest jednotematyczne. Składa się ono z dwóch a nawet trzech części zespojonych w całość poprzez zastosowanie metod bioinformatycznych, które pozwalają wnieść nowe informacje do naszej wiedzy na temat szlaków krzepnięcia i hemostazy. Zdaniem dr hab. Krześlak, niżej ocenione prace przeglądowe stanowią ważne uzupełnienie prac eksperymentalnych i dobrze, że znalazły się w osiągnięciu. Dr hab. Krześlak podkreśliła interdyscyplinarność prac doświadczalnych, zauważalną łatwość łączenia wiedzy z różnych dziedzin, cechy które mogą dobrze wpłynąć na dalszą karierę naukową Habilitanta.

W podsumowaniu, na podstawie recenzji, opinii członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, Komisja Habilitacyjna jednomyślnie stwierdziła, że osiągnięcie naukowe dr. Michała Błażeja Ponczka, będące jednotematycznym cyklem publikacji ma znaczny wkład w rozwój dyscypliny i spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia.

4. Ocena aktywności naukowej obejmującej dorobek naukowy, w tym współpracę naukową

Dr Michał Ponczek jest współautorem lub autorem łącznie 35 publikacji (łącznie IF około 62, 811 pkt MNiSW), w tym 28 prac opublikowanych w czasopismach z bazy *JCR* (25 po doktoracie, z czego 5 weszło do osiągnięcia naukowego) i 7 prac opublikowanych w czasopismach z listy B MNiSW (6 po doktoracie, z czego 3 weszły do osiągnięcia naukowego). Habilitant podaje, że liczba cytowań tych prac bez autocytowań według bazy *Web of Science* wynosi 295 (luty 2017), a indeks Hirscha 10. Wyłączając publikacje stanowiące osiągnięcie naukowe, na dorobek naukowy dr. Ponczka składa się 27 publikacji (23 z listy *JCR*), w tym 19 artykułów oryginalnych i 8 artykułów przeglądowych. Łączny IF tych prac wynosi około 43 a suma punktów MNiSW - 625. Po dyskusji poprowadzonej przez przewodniczącą Komisji, prof. Wiesławę Jarmuszkiewicz, do powyższego zestawienia Komisja Habilitacyjna nie włączyła jednej pracy eksperymentalnej wykazanej przez Habilitanta (w *Int J Biol Macromol*, 2017),

która została opublikowana online 20 lutego 2017 r. czyli po złożeniu wniosku oraz pracy w formie komentarza do edytora (*Talanta*, 2011).

Wszyscy recenzenci wysoko ocenili wskaźniki scjentometryczne dorobku naukowego Habilitanta. W recenzji, prof. Rolka od strony ilościowej dorobek naukowy ocenia na co najmniej dobry. Podkreśla, że „Habilitant pełnił też funkcję recenzenta prac zgłaszanych do czasopism z listy *JCR*. Świadczy to o Jego rozpoznawalności w środowisku naukowym”. Prof. J. Otlewski stwierdza: „całkowita liczba cytowań dr. Ponczka wynosi około 300, co przy indeksie $H=10$ jest wynikiem niezłym, biorąc pod uwagę 10 lat, jakie minęło od uzyskania stopnia doktora”. Prof. Gwoździński podkreśla, że „na uwagę zasługuje aktywność naukowa Habilitanta, który po uzyskaniu stopnia doktora znacznie powiększył swój dorobek naukowy publikując 34 prace naukowe oraz 14 komunikatów, a 31 z nich zostało opublikowanych w czasopiśmie z listy filadelfijskiej (*JCR*)”.

Jak pisze prof. Rolka „problematyka tych prac zasadniczo nie odbiega od cyklu prac stanowiących osiągnięcie naukowe. Wiodącym tematem badawczym jest poszukiwanie naturalnie występujących przeciwutleniaczy o właściwościach antykoagulacyjnych”. Zdaniem prof. Rolki, Habilitant „jest współautorem bardzo wartościowych wyników, które wnoszą istotny wkład do badań nad ewolucją i mechanizmem działania białek hemostazy. Jest niewątpliwie specjalistą w zakresie bioinformatycznej analizy genomów tej rodziny białek.” Podobnie prof. Otlewski zauważa, że „rola habilitanta w tych pracach polegała najczęściej na opracowaniu koncepcji pracy i przeprowadzeniu analiz bioinformatycznych.”

Prof. Gwoździński zauważa, że dr Ponczek współpracował i współpracuje z wieloma ośrodkami naukowymi w kraju, m. in. Instytutem Centrum Zdrowia Matki Polki, Szpitalem dr K. Jonschera w Łodzi, Uniwersytetem Medycznym w Łodzi i Uniwersytetem Technologiczno-Przyrodniczym w Bydgoszczy. Brał również udział w konsorcjach/sieciach badawczych BioTechMed, jako członek w latach 2009-2011 oraz Wrovasc (projekt współfinansowany przez UE w ramach programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka) w latach 2010-2013, jako podwykonawca, a także jako wykonawca projektu NCN. Według prof. Gwoździńskiego „ważnym momentem w działalności dr. Ponczka było uzyskanie projektu „Studies on the sequences of published trace DNA to localize and analyze genes for clotting proteins of Chordata, the evolutionary and functional aspects”, który realizował w laboratorium prof. Russella Doolittle’a w Uniwersytecie Kalifornijskim. Niewątpliwie pomocne w realizacji projektu okazały się ukończone rok wcześniej studia podyplomowe z informatyki na Wydziale Matematyki i Informatyki, Uniwersytetu Łódzkiego”.

W trakcie posiedzenia, Prof. Rolka zauważył, że Habilitant nie był kierownikiem żadnego projektu finansowanego ze źródeł zewnętrznych i choć nie ma takiego formalnego wymogu, stanowi to istotną słabość ocenianej aktywności naukowej.

Prof. Otlewski podkreślił, że w całym dorobku naukowym Habilitanta poza 6 publikacjami włączonymi w osiągnięcie są tylko dwie publikacje z pierwszym autorstwem a także, że po doktoracie dr Ponczek wygłosił tylko jedno wystąpienie ustne na konferencji. Ponadto, w aktywności naukowej Habilitanta zabrakło dłuższego stażu podoktorskiego a także skutecznego pozyskiwania środków na badania.

Sekretarz Komisji, dr hab. Anita Krokosz powiedziała, że jej opinia o dorobku naukowym dr. Ponczka jest jak najbardziej pozytywna i zwróciła uwagę, że mała liczba cytowań części prac może wynikać z krótkiego czasu od ich opublikowania.

Dr hab. Krześlak i dr hab. Sierko pozytywnie oceniły dorobek dr. Ponczka, zwłaszcza biorąc pod uwagę liczbę publikacji w dobrych czasopiśmie, liczbę cytowań i indeks H .

Na zakończenie tej części dyskusji Przewodnicząca Komisji prof. Jarmuszkiewicz podsumowała, że do słabszych stron w aktywności naukowej Habilitanta należą brak kierowania projektami badawczymi, mała liczba prac pierwszoautorskich (poza publikacjami zaliczonymi do osiągnięcia) oraz mało wystąpień ustnych na konferencjach. Jednakże, dorobek

naukowy dr. Ponczka, na który składa się poza osiągnięciem naukowym 27 publikacji (23 z listy *JCR*, o łącznym IF ~43), dający w sumie 625 punktów MNiSW, został oceniony pozytywnie przez wszystkich członków Komisji. Prof. Jarmuszkiewicz, przypomniała także, że dr Ponczek otrzymał dwie nagrody zbiorowe Rektora UŁ za działalność naukową.

A zatem, na podstawie recenzji, opinii członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, wszyscy członkowie Komisji pozytywnie ocenili - uznając za istotne - całokształt aktywności naukowej oraz dorobek naukowy dr. Michała Błażeja Ponczka niewchodzący w skład osiągnięcia. Stwierdzono, że spełniają one wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biochemia.

5. Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Dr Michał B. Ponczek jest doświadczonym nauczycielem akademickim a Jego aktywność dydaktyczna zdaniem recenzentów i pozostałych członków Komisji jest znacząca. Prof. K. Rolka podkreślił w recenzji, że działalność dydaktyczna i popularyzatorska Kandydata zasługuje na szczególnie wysoką ocenę. Umiejętność, a przede wszystkim chęć pracy na rzecz otoczenia świadczy o Jego rzetelnym podejściu do obowiązków zawodowych. Kandydat prowadzi seminaria (także w języku angielskim), konwersatoria, ćwiczenia laboratoryjne i komputerowe. Są to głównie zajęcia z biochemii lub zagadnień bezpośrednio związanych z Jego problematyką badawczą. Habilitant sprawował opiekę nad kilkunastoma pracami licencjackimi i magisterskimi. Jest opiekunem studentów zagranicznych od 2012 r. Pełni funkcję promotora pomocniczego w jednym przewodzie doktorskim. Dr Ponczek bardzo aktywnie uczestniczy w wydarzeniach upowszechniających naukę. W ramach upowszechniania nauki wygłosił pięć wykładów w ramach Nocy Biologów, Festiwalu Nauki, Techniki i Sztuki, Akcji „Otwartych Drzwi” czy wykładów dla szkół. Angażuje się w działalność Polskiego Towarzystwa Biochemicznego (członek Zarządu Sekcji Łódzkiego PTBioch, członek komitetu organizacyjnego XLIV Zjazdu Polskiego Towarzystwa Biochemicznego, Łódź 2009). Jest drugą kadencję członkiem Rady Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska UŁ. Ponadto, w ramach samokształcenia dr Ponczek ukończył kilka specjalistycznych szkoleń poznając nie tylko nowe metody badawcze stosowane w biologii molekularnej, ale również tajniki sztuki menedżerskiej.

W podsumowaniu, na podstawie recenzji, opinii wszystkich członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, Komisja Habilitacyjna bardzo wysoko oceniła dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr. Michała Błażeja Ponczka. Komisja jednomyślnie stwierdziła, że dorobek ten spełnia wymagania stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych.

6. Wniosek końcowy

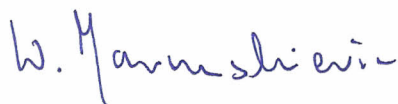
Wszyscy Recenzenci oraz pozostali członkowie Komisji stwierdzili, że poziom merytoryczny osiągnięcia naukowego pt.: „Zastosowanie metod bioinformatyki i chemii obliczeniowej w badaniu ewolucji i procesów biochemicznych proteaz serynowych krzepnięcia krwi i fibrynolizy” stanowiącego znaczący wkład w rozwój biochemii, jak i oceniony jako istotny dorobek naukowy, a także dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski Habilitanta spełniają kryteria określone w art. 16 Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki z dnia 14 marca 2003 roku uwzględniając rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016, poz. 1586), stosując kryteria zawarte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. nr 196, poz. 1165). Na tej podstawie

Komisja Habilitacyjna przedkłada Radzie Wydziału Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Łódzkiego uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr. Michałowi Błażejowi Ponczkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia.

Wynik głosowania na posiedzeniu Komisji: oddano 7 głosów, w tym 7 za pozytywnym zaopiniowaniem i poparciem wniosku o nadanie dr. Michałowi Błażejowi Ponczkowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biochemia.

Sekretarz Komisji
Dr hab. Anita Krokosz

Przewodnicząca Komisji
Prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz

Łódź, 28 czerwca 2017 r.